

متن پرسش

سلام استاد خسته نباشید. خوب هستید استاد؟ سوال اول این هستش خداوند غیور هستش و دوست ندارد در دل مومن هیچ کس و هیچ چیز جز او در دل مومن باشد و در واقع عاشق او باشد و در واقع جز عشق به اون هیچ چیز را در دلمان جا ندهیم و... خب پس چرا میگن باید عشاق اهل بیت باشی؟ مگه خداوند غیور نیستش چطور می‌شود در دل مومن ۲ معشوق وجود داشته باشد و اگر عشق به اهل بیت زیاد شد باعث انحراف نمی‌شود مثل غالیان باشیم؟! پیامبر اکرم - صلی الله علیه و آله - و پیشوایان معصوم - علیهم السلام - ما را از هر گونه مبالغه و غلو درباره خود نهي کرده اند، به این معنا که نباید پیامبر و پیشوایان معصوم - علیهم السلام - را بالاتر و فراتر از خداوند متعال قرار داد و یا حتی در عرض و هم سطح با خداوند بزرگ قلمداد شوند. حضرت امام صادق - علیه السلام - در این باره می‌فرماید: «به هوش باشید که غلوکنندگان، جوانان شما را فاسد و تباه نکنند، زیرا غلوکنندگان بدترین خلق خدا هستند، عظمت خدا را کوچک پنداشته و برای بندگان خدا ادعای ربوبیت می‌کنند، به خدا قسم! که غلوکنندگان از یهود، نصاری، مجوس و مشرکان بدترند» سوال دوم این هستش که من شیعه از لحاظ اعتقاد ضعیف هستم و آیا میتونم برای تقویت ایمان از مبحث مهدویت و امامت شروع کنم برای مطالعه کتاب شما یا نه باید حتما از توحید معاد عدل ایمان خوبی داشته باشتم تا در بتونم در امامت هم ایمان زیاد بشه؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: داستان عشق به اولیای الهی، داستان نظر به آیینه‌هایی است که انوار الهی را می‌نمایانند به همان معنایی که جناب مولوی می‌فرماید: «دیده آن باشد که باشد شه‌شناس / تا شناسد شاه را در هر لباس» خداوند فرموده: «و لله الاسماء الحسنی فادعوه بها» خدای را اسما حسنائی است و او را به اسمای حسنائش بخوانید و امام صادق علیه‌السلام فرمودند «نحن والله الاسماء الحسنی» به خدا قسم ماییم اسماء حسنائی خداوند. یعنی با توجه به شخصیت و سیره‌ی آن عزیزان رجوع انسان‌ها به اسماء حسنائی خداوند عملی می‌شود زیرا شخصیت امامان آینه‌ی نمایش جمال و جلال خداوند می‌باشد. موفق باشید